

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่รุนแรงได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม รัฐบาลในหลายๆสมัยที่ผ่านมาได้พยายามออกกฎหมายและมาตรการต่างๆ ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมาอย่างต่อเนื่องแต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังเห็นได้จากสถิติปัญหายาเสพติดที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น จากข้อมูลจำนวนผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดในปี 2551 มีจำนวน 605,095 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ซึ่งมีจำนวน 575,312 คน ผู้เข้ารับการรักษาในปี 2551 มีจำนวน 84,841 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2550 ซึ่งมีจำนวน 59,691 คน จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์ปัญหายาเสพติดจะยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ประมาณการว่าในช่วงปี พ.ศ.2553 จะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 260,000 คน และมีผู้เข้ารับการรักษาประมาณ 120,000 คน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันปราบปรามยาเสพติด, 2552) ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดมีปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลายปัจจัย ทั้งสถานการณ์แรงงานในประเทศที่มีอัตราการว่างงานสูงขึ้นจากร้อยละ 3.0-3.07 ในปี 2552 เพิ่มขึ้นจากปี 2551 ที่มีร้อยละ 1.4 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2552) อ่างในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันปราบปรามยาเสพติด, 2552) ปัญหาตามแนวชายแดนที่เกิดจากชนกลุ่มน้อย ที่ลักลอบลำเลียงยาเสพติดเข้าประเทศ เนื่องจากมีผลประโยชน์ตอบแทนสูง รวมทั้งปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาครอบครัวและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ที่พบว่ามีความรุนแรงมากขึ้น

ในสมัยรัฐบาลของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เมื่อปี พ.ศ.2544 ได้ประกาศใช้นโยบายการป้องกันนำหน้าการปราบปราม เพื่อลดจำนวนผู้ติดยาเสพติดและป้องกันไม่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดกลับเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกครั้ง รัฐบาล ได้ปรับเปลี่ยนนโยบายมาเน้นการบังคับใช้กฎหมาย โดยใช้มาตรการการปราบปรามนำหน้าการป้องกันกำหนดให้ปัญหา ยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติและได้ประกาศสงครามกับยาเสพติด โดยมอบหมายให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ในฐานะหน่วยงานนโยบายปรับปรุงแก้ไขระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้สอดคล้องกับการทำงาน และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เป็นเจ้าภาพในการแก้ไข ปัญหา โดยให้ทำงานร่วมกับผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ส่วนหน่วยงานราชการอื่นๆ เช่น กระทรวงสาธารณสุข กระทรวง กลาโหม ให้เป็นหน่วยสนับสนุนการทำงาน

การประกาศสงครามกับยาเสพติดโดยใช้วิธีการปราบปรามแม้ว่าจะทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดเบาบางลงไปได้อย่างรวดเร็ว จนเห็นผลความสำเร็จของนโยบาย แต่ก็เกิดผลกระทบในทางลบ โดยมีผู้เสียชีวิตระหว่างดำเนินนโยบายเป็นจำนวนมาก ทำให้ถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์เป็นอย่างมาก แม้ระหว่างการดำเนินการปราบปรามอย่างเข้มข้นจะทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดลดลงอย่างชัดเจน แต่ก็ไม่ได้เป็นผลอย่างต่อเนื่องหลังจากนั้น การแพร่ระบาดของยาเสพติดก็เริ่มกลับมารุนแรงอีกครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันและมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นดังสถิติผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวนผู้ต้องหาในปี พ.ศ. 2551 จับกุมได้ 150,160 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2550 ซึ่งจับกุมได้ 117,071 คน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันปราบปรามยาเสพติด, 2552)

ปัจจุบัน (พ.ศ. 2553) ได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติด โดยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดดังจะเห็นได้จาก การที่รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ประกาศนโยบาย เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติด เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2552 ได้กำหนดยุทธศาสตร์และกลไกการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม, 2552) 1) รั้วชายแดน ป้องกันสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน 2) รั้วชุมชน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาสังคมป้องกันยาเสพติด สร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดระดับหมู่บ้าน/ชุมชน 3) รั้วสังคม เน้นการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เป็นเงื่อนไขทางลบเสริมสร้างปัจจัยในทางบวก เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหายาเสพติดให้ทุกสังคมมีความเข้มแข็ง 4) รั้วโรงเรียน มุ่งเน้นให้เยาวชนรุ่นใหม่มีภูมิคุ้มกันต่อต้านยาเสพติด 5) รั้วครอบครัว ส่งเสริมให้สถาบันครอบครัว มีภูมิคุ้มกันยาเสพติดมากขึ้น เป็นหน่วยพื้นฐานของสังคมที่ดี นอกจากนี้ 5 รั้วดังกล่าวแล้ว รัฐบาลยังมีการกำหนดโครงการปราบปรามยาเสพติดรายสำคัญและลดความเดือดร้อนประชาชน โดยมอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ และกระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานรอง และโครงการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพยาเสพติดแบบบูรณาการ โดยได้มอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบและกระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานรอง

จากนโยบายและมาตรการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดที่รัฐบาลได้กำหนดและนำมาปฏิบัติ มีหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหลายหน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กองบัญชาการกองทัพไทย กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร

(กอ.รรมน.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงยุติธรรมและกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักที่มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีการจัดตั้งชุดป้องกันปราบปรามยาเสพติดขึ้นในระดับภาค, ระดับจังหวัดและระดับสถานีตำรวจ ซึ่งต้องมีชุดปฏิบัติการอย่างน้อย 1 ชุด เป็นผู้ปฏิบัติด้านนี้โดยตรงแม้จะมีทั้งนโยบายและหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบจำนวนมากแต่ปัญหาเสพติดยังมีได้หมดไป โดยเฉพาะในพื้นที่ภาคเหนือซึ่งจะดูได้จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติดใน 8 จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยาและแม่ฮ่องสอนพบว่า ในปีพ.ศ. 2551 พบว่ามีการจับกุมทั้งหมด 8,765 คดี และมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 9,552 คน และในปีพ.ศ. 2552 พบว่ามีการจับกุมทั้งหมด 10,333 คดีและมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 11,035 คนและเดือนมกราคม ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2553 พบว่ามีการจับกุมทั้งหมด 5,048 คดีและมีจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 5,287 คน สำหรับพื้นที่จังหวัดลำพูน จากสถิติการจับกุมคดียาเสพติด พบว่าในปีพ.ศ. 2551 มีการจับกุมคดียาเสพติดจำนวน 624 คดี จำนวนผู้ต้องหา 699 คนในปี พ.ศ. 2552 มีการจับกุมคดียาเสพติดจำนวน 897 คดี จำนวนผู้ต้องหา 906 คน และตั้งแต่เดือน มกราคม ถึงเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2553 พบว่ามีการจับกุมคดียาเสพติดจำนวน 271 คดี จำนวนผู้ต้องหา 233 คน(สถิติสำนักงานป.ป.ส. ภาค 5, 2553) เห็นได้ว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติด มีแนวโน้มสูงขึ้นในจังหวัดลำพูน แสดงให้เห็นว่านโยบาย “ประเทศไทยเข้มแข็ง ชนชาเสพติดยั่งยืน” ภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันของรัฐบาลยังไม่สามารถนำมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ ตามเป้าหมาย คือการทำให้สังคมโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน เข้มแข็งเพื่อร่วมกันขจัดปัญหาและลดความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดลงได้ทั้งนี้เพราะจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อผลการดำเนินงานตามนโยบาย “ประเทศไทยเข้มแข็ง ชนชาเสพติดยั่งยืน” ภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน ดังนี้ 1) ปัญหาด้านผู้ค้าหรือผู้ลักลอบค้ายาเสพติด ประชาชนเห็นว่ายังคงมีปัญหาอยู่และเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 63.9 ในปีพ.ศ. 2552 เป็นร้อยละ 70.7 ในปี พ.ศ. 2553 2) ปัญหาด้านผู้เสพ / ผู้ติดยาเสพติด โดยผลการสำรวจประชาชนเห็นว่ายังมีปัญหาอยู่ ร้อยละ 95.2 ในปี พ.ศ. 2552 และร้อยละ 95.1 ในปี พ.ศ. 2553 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2553)

ในส่วนของจังหวัดลำพูน มีสถานีตำรวจภูธรทั้งหมดจำนวน 11 สถานีและ 1 กองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน ได้มีการจัดตั้งชุดปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ชุด ป.ป.ส.) ขึ้นทุกสถานี มีบทบาทหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งในการปฏิบัติงานจริง บางสถานีตำรวจมีอัตรากำลังพลน้อย เจ้าหน้าที่ตำรวจในชุด ป.ป.ส. จะมีจำนวนไม่กี่นายและจะรับผิดชอบในงานด้านการสืบสวนของสถานีด้วย รวมทั้งยัง

ติดขัดในเรื่องงบประมาณในการดำเนินการป้องกันปราบปรามยาเสพติดที่มีการเบิกจ่ายล่าช้าไม่เพียงพอ ทำให้ไม่ทันต่อเหตุการณ์ในการทำงานแต่ละครั้ง อีกทั้งการที่จะจับกุมผู้กระทำผิดได้แต่ละรายนั้นจะต้องใช้ทั้งเวลาและงบประมาณในการดำเนินการจำนวนมาก ทั้งค่าสายลับ ค่าข่าวสาร ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งบางครั้งต้องใช้เงินส่วนตัวของเจ้าหน้าที่สำรองจ่ายไปก่อน ประกอบกับเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการทำงาน เช่น คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ เสื้อเกราะ อาวุธปืน เครื่องมือสื่อสาร มิใช่เพียงพอต่อการใช้งาน ที่มีอยู่ก็ไม่ทันสมัยหรือใช้การไม่ได้ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานต้องทำการจัดหาใช้เองด้วยงบประมาณส่วนตัว ทำให้เจ้าหน้าที่บางคนเกิดความท้อแท้ไม่สนใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง และเนื่องจากการทำงานด้านยาเสพติดต้องใช้เวลาและความทุ่มเทในการทำงานเป็นอย่างมาก ผู้ที่จะทำงานด้านนี้จะต้องมีใจรัก พร้อมทั้งจะเสียสละทั้งเวลาส่วนตัวและครอบครัว อีกทั้งยังต้องเป็นบุคคลที่ต้องมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี รู้จักผู้คนจำนวนมากเพราะต้องประสานการทำงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยกันเอง เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และภาคเอกชน เพื่อให้การทำงานประสบผลสำเร็จ

นอกจากนี้สภาพแวดล้อมก็มีความสำคัญต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของจังหวัดลำพูน เนื่องจากเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีประชากรอยู่หนาแน่นมีหอพักจำนวนมาก ทำให้ผู้ค้ายาเสพติด ใช้เป็นแหล่งจำหน่ายและที่พักของยาเสพติด ก่อนจะลำเลียงไปยังสถานที่อื่นๆทั่วประเทศ จึงส่งผลให้การทำงานด้านยาเสพติดเป็นไปด้วยความยากลำบาก และไม่สามารถลดความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดลงได้

จากประสบการณ์การทำงานของผู้ศึกษาที่ได้ปฏิบัติงานในหน่วยงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพบว่า มีจำนวนผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยเพิ่มมากขึ้น โดยผันตัวเองจากการเป็นผู้เสพ มาเป็นผู้ค้ารายย่อย ถึงแม้ว่ากฎหมายจะกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไว้สูงแต่เนื่องจากผลประโยชน์ที่ได้รับตอบแทนจากการค้ายาเสพติดมีสูงจึงเป็นเหตุจูงใจให้กระทำผิดและอีกทั้งบทลงโทษต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของผู้ที่ครอบครองยาเสพติด (ยาบ้า) ที่มีปริมาณไม่เกินจำนวน 5 เม็ดและผลตรวจปัสสาวะเป็นบวก (เสพยาเสพติด) กฎหมายให้สันนิษฐานว่าเป็นผู้ป่วยและให้นำตัวไปบำบัดฟื้นฟูแทนโทษจำคุก ส่วนผู้ที่ครอบครองยาเสพติด (ยาบ้า) ไม่เกิน 15 เม็ด ส่วนใหญ่จะรับโทษปรับเป็นเงินโดยไม่ได้รับโทษจำคุกทำให้ผู้กระทำผิดไม่เกรงกลัวต่อโทษที่ได้รับและกลับมากระทำผิดซ้ำอีก ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้เกิดผู้กระทำผิดหน้าใหม่เพิ่มขึ้นอีกด้วย จึงจะเห็นได้จากสถิติการจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติด (รวมถึงผู้เสพยาเสพติด) ของตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน ในปีพ.ศ. 2550 มีการจับกุมทั้งหมด 376 คดี ผู้ต้องหา 411 คน ในปี พ.ศ. 2551 มีการจับกุม 768 คดี ผู้ต้องหา 856 คน ในปี พ.ศ. 2552 มีการจับกุม 1,061 คดี ผู้ต้องหา 1,089

คน และในปี พ.ศ. 2553 ตั้งแต่เดือน มกราคม ถึงเดือน พฤศจิกายน มีการจับกุม 850 คดี ผู้ต้องหา 785 คน (ศตส.ภ.จว.ลำพูน,2553)

จากสถิติจะเห็นว่าแนวโน้มการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งที่มีการจับกุมดำเนินคดีกับผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นจำนวนมาก การแพร่ระบาดของยาเสพติดน่าจะลดลงแต่กลับเพิ่มมากขึ้น ซึ่งถ้าดูจากสถิติของการจับกุมที่เพิ่มมากขึ้นจะเป็นเพราะเจ้าพนักงานตำรวจมีศักยภาพที่เพิ่มขึ้นทำให้มีผลการทำงานที่ดีขึ้นมีการปราบปรามจับกุมผู้ต้องหาได้มากขึ้นหรืออีกนัยหนึ่งการที่เจ้าพนักงานตำรวจสามารถจับกุมผู้ต้องหาได้มากขึ้นเพราะว่ามีผู้ค้ายาเสพติดหน้าใหม่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าในพื้นที่จังหวัดลำพูนเป็นพื้นที่ที่มีนิคมอุตสาหกรรมมีประชากรแฝงเป็นจำนวนมาก การระบาดของยาเสพติดจะเป็นลักษณะซื่อมาเสฟเองจากผู้ค้ารายย่อยที่มียาเสพติดในความครอบครองไม่มากนัก การจับกุมแต่ละครั้งจะได้จำนวนของกลางยาเสพติดเพียงเล็กน้อย ไม่สามารถจับกุมผู้ค้ารายใหญ่หรือรายสำคัญที่เป็นต้นตอของการนำยาเสพติดเข้ามาแพร่ระบาดในพื้นที่ได้ และถึงแม้จะมีการจับกุมผู้กระทำความผิดมากเท่าใดแต่ผลประโยชน์ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการค้ายาเสพติด ยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดผู้ค้ารายย่อยเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูนว่ามีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านใดบ้าง มากน้อยเพียงใด และปัจจัยใดบ้างที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดลำพูน

1.2 คำถามหลักในการวิจัย

1.2.1 การดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน มีปัญหา อุปสรรคหรือไม่ ด้านใดบ้าง มากน้อยเพียงใด

1.2.2 มีปัจจัยใดบ้างที่เป็นสาเหตุ ทำให้เกิดปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน

1.2.3 ควรมีแนวทางการแก้ไข สาเหตุของปัญหาอย่างไร จึงสามารถทำให้ลดปัญหาการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน ลงได้

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน

1.3.3 เพื่อศึกษาหาวิธีการแก้ไขสาเหตุของปัญหาการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

1.4.1 การดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน มีปัญหาอุปสรรคอยู่ในระดับมาก

1.4.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน มาจากปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านการวางแผนจัดทรัพยากรที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน และปัจจัยด้านการยอมรับในอำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน

1.5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาเฉพาะเขตจังหวัดลำพูน เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด รวมทั้งเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนประชากรอยู่อย่างหนาแน่น และเป็นทางผ่านของการลำเลียงยาเสพติดไปยังสถานที่อื่นๆทั่วประเทศ และผู้ศึกษาเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ด้วย

1.5.3 ขอบเขตด้านประชากร ศึกษาเฉพาะเจ้าพนักงานตำรวจที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

1.5.4 ประชากรเป้าหมายและกลุ่มศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ ชุดป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูนและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับสถานี

ตำรวจภูธร จากกองกำกับการสืบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน รวมจำนวนทั้งหมด 120 นาย โดย การศึกษาวิจัยนี้จะใช้ประชากรทั้งหมดเป็นผู้ให้ข้อมูล

สถานีตำรวจภูธร	จำนวนเจ้าหน้าที่ชุดปราบปรามยาเสพติด
1. เมืองลำพูน	10
2. ป่าซาง	12
3. บ้านโฮ่ง	7
4. แม่ทา	6
5. ลี้	7
6. บ้านธิ	8
7. ห้วยซ้าง	5
8. เวียงหนองล่อง	8
9. เหมืองจี้	5
10. ทากาศ	8
11. ก้อ	5
12. กองกำกับการสืบสวน	39
ตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน	
รวม	120

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อเป็นข้อมูลที่นำมาใช้ในการปรับปรุงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของ เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติดของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูน ให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

1.6.2 เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงทางด้านการประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้การ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.7 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

การป้องกันและกั้นปราบปราม หมายถึง การพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านความรู้ จิตสำนึก และพลังศรัทธา ควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยี วิธีการและการสนับสนุนต่างๆ ในการสืบสวน ปราบปราม ตลอดจนการนำมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่มาใช้ติดรอนและทำลายเครือข่ายการผลิต ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเฉียบขาด

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆก็ตามซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยรับประทาน คม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆแล้ว ทำให้เกิดผลร้ายต่อร่างกายและจิตใจ รวมถึงพิษ หรือส่วนที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ และ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย

เจ้าหน้าที่ตำรวจชุดปราบปรามยาเสพติด หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของสถานีตำรวจภูธรในจังหวัดลำพูนและกองกำกับการสืบสวนภูธรจังหวัดลำพูน

ปัญหาอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หมายถึง ปัญหาที่เกิดจากกำลังพล งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้ การประสานงานด้านข้อมูลข่าวสารกับองค์กรอื่นและกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมาย

ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หมายถึง ปัจจัยด้านเวลา ด้านทรัพยากร ด้านการวางแผนจัดทรัพยากรที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติงาน ด้านการสื่อสาร และการประสานงาน ด้านการยอมรับ

ปัจจัยด้านเวลา หมายถึง การกำหนดระยะเวลาไว้สำหรับการดำเนินงานและการประเมินผลการป้องกันปราบปรามยาเสพติดเป็นไปอย่างเหมาะสม

ปัจจัยด้านทรัพยากร หมายถึง การจัดสรรอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ที่ทันสมัย เอื้อต่อการดำเนินงานป้องกันปราบปรามยาเสพติดที่เพียงพอและเหมาะสม

ปัจจัยด้านการวางแผนจัดทรัพยากรที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติงาน หมายถึง การวางแผนจัดทรัพยากรที่ต้องการใช้ในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามที่ได้กำหนดไว้อย่างเหมาะสม

ปัจจัยด้านการสื่อสารและการประสานงาน หมายถึง การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาและระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ในวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตลอดจนแนวทางการทำงานร่วมกันอย่างถูกต้อง

ปัจจัยด้านการยอมรับ หมายถึง การเชื่อฟังยอมรับ ไม่ต่อต้านคำสั่งจากเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง